

متن پرسش

سلام استاد، وقتی علامه حسن زاده با اون لهجه شیرین و ملکوتیشون این روایت در مورد آیات قرآن رو تکرار میکنن که "اقراً ورقع" این کلمات به عمق جان من نفوذ میکنه ، میخوام بگم من تا حدودی به اندازه وسعم قدر قرآن رو میدونم، میدونم و آرزو میکنم بتونم تک تک آیات این کتاب رو در خودم و زنگیم و جامعه ام پیاده کنم، میخوام بگم من از اون دسته آدمای نیستم که فکر کنم قرآن فقط سر سفره عقد و موقع سفر و موقع مرگ به کارمون میاد اونم به قول شریعتی به عنوان یه شیء مقدس و نه یه کتاب، میدونم قرآن برای این نیست که ما چپ و راست برای هر موضوع سخیفی بهش تفأل بزنینم و استخاره بگیریم، اما من برای یه موضوع خاص، استخاره گرفتم، صادقانه بگم در مورد ازدواج و خواستگاری بود، ۱-چقدر میشه به استخاره تکیه کرد؟ آیاتی که اومد به شدت به واقعیت و شرایط من منطبق بود به طوری که الان دارم با اشک اینا رو مینوسم، بعد از این آیات منطبق با واقعیت آیاتی اومد که بشارت از یه وعده الهی میداد، من به این وعده اعتماد کردم ولی بعضی وقتها احساس میکنم توهم زدم، میدونم وعده الهی تخلف ناپذیره اما مشکلم اینه که میترسم وعده ای در کار نباشه و من تکیه بر باد داده باشم، الان دارم اشک میرزم و اینا رو مینویسم، کاش میشد بهم وقت بدید پیام خدمتتون حضوری اینا رو بگم، دیگه نمیتونم سؤالمو ادامه بدم.....

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در روایات هست استخاره در شرایط خاص خودش یک نحوه الهام الهی است پس بدین معنا نیست که اگر عقل و تحقیق ما چیز دیگری را متذکر شد بر استخاره پافشاری کنیم به اسم این که آن را پیام قرآن بدانیم، به همین جهت علامه طباطبایی «رحمت الله علیه» می فرماید: پشت به استخاره پشت به قرآن نیست. موفق باشید